

slag her af Flertallet, men derimod af Mindretallet. Dette tilfredsstiller mig heller ikke. Vi maa være fuldt retfærdige. Jeg siger, skulle vi paa Landet tage Besætning, Maskiner og Inventar bort, maa vi ogsaa gøre det i Byerne, thi jeg har altid hævdet, at der skulde være Ligestilling. Der skal ikke i Skattelovene være andre Regler for Byerne end for Landet; de skulle i alle Maader være ligestillede.

Jeg finder ikke, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, at Besætningerne for Landbrugets Vedkommende svarer til Industriens Maskiner. Det gøre de ikke. Besætningerne svare nærmest til de Varer, Fabrikkerne have paa Lager, hvorimod Landbrugernes Maskiner svare til Industriens Maskiner. Jeg indrømmer imidlertid, at vi bør tage dette Punkt ud, thi jeg mener, at lige saa lidt som en Mand bør svare Skat af sin Besætning, lige saa lidt bør han svare større Skat, fordi han anskaffer sig nyttige Maskiner, som bedre egne sig til at fremstille nyttige Værdier. Der er ingen Grund til at lade ham betale Mulkt herfor, vi maa til Gengæld lægge denne Byrde over paa Jorden igen. Der er saa nogle, der have ment, at det vilde have til Følge, at vi fik mindre Skat. Det passer dog heller ikke. Her i København ville de faa Maskiner, der findes, f. Eks. ikke komme til at svare nogen Skat, der er for noget at regne. Det, der vil give Skatteindtægt, er først selve Grundenes Værdi. I Forhold til dem vil Skatten af Maskinerne blive aldeles forsvindende. Derfor vilde jeg finde det heldigt at sætte Promillen op til 1 Kr., idet jeg tror, at alle Parter vilde være tjente hermed. For øvrigt vil jeg henstille til det ærede Medlem for Viborg 1ste Valgkreds (Dalsgaard), om han ikke finder det rigtigt at tage sit Forslag tilbage under Forudsætning af, at der til 3die Behandling kan komme et bedre Samarbejde i Stand, saa at man mulig kunde faa et Forslag, man kunde enes om at stemme for. Jeg stemmer ikke for Ændringsforslaget som det foreligger, fordi det er blandet sammen med andre Ting, men jeg kan heller ikke stemme imod det.

Saa er der stillet et Ændringsforslag under Nr. 9 ligeledes af et Mindretal om et Forhold, som jeg omtalte ved første Behandling. Jeg sagde, at naar der kommer Værdistigning af Jord, og denne Værdistigning skyldes Samfundets Arbejde og ikke den enkelte Mands, da burde der paalægges en højere Skat. Det er udtrykt —

ikke saa formfuldendt, som jeg kunde ønske det, men er dog udtrykt — i Ændringsforslag Nr. 9, og for dette kan jeg efter hele mit Syn ikke andet end stemme. Jeg glædede mig ved, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) nu er kommen til at indse, at de Tanker ere de rette. Socialdemokraterne — og det ærede Medlem talte jo paa deres Vegne — have talt om saa mange Ting og have skældt os Venstremænd ud for saa meget og talt om den store socialistiske Stat, der som det fjerne Maal kan løfte og vinke og bære. Det glæder mig nu, at de ere komne til at se, at det som vi Georgianere arbejde paa, er den rette Tanke, at i Jordskatten ligger Løsningen. Nu var det ærede Medlem inde paa den rette Vej, naar han i Dag talte om disse Værdistigninger, og om hvordan vi kunde have været helt anderledes stillede, hvis vi havde set det i Tide, men nu skulde vi begynde. Jeg haaber, at han og hans Partifæller for Fremtiden ville arbejde i den Retning og i Stedet lade nogle af deres umulige Forslag og Tanker fare, saa vilde man sikkert fra alle Sider kunne enes om at faa noget ud af det. Jeg skal ikke fortsætte Motivering af mit Standpunkt, da jeg saa tit har talt derom. Det ærede Medlem omtalte et bestemt Forhold, som for øvrigt ikke var saa oplysende, og som endnu ikke en Gang rigtigt er kommet frem. Men naar vi f. Eks. tænke paa, at en □ Al. Jord paa Østerbro, inden Frihavnen blev anlagt, var maaske 4 Kr. værd, medens den nu er oppe paa 100, 200 Kr., ser man, hvilken Værdistigning, der kan være en Følge af Samfundets Arbejde, og hvis Udbytte kunde være gaaet i Samfundets Kasse; saa kunde vi have anvendt disse Midler til at dække Udgiften ved Toldloven, humane Love og alt, hvad det skulde være, uden at vi havde behøvet at skrabe Bunden af Statskassen og Kommunekasserne. Derfor haaber jeg, at Tinget vil stemme for dette Forslag. Om man vil gøre det, ved jeg ikke; men jeg maa sige, at jeg kan ikke andet end stemme for det, og jeg haaber, at man fra det ærede Udvalgs, Tingets og den højtærede Ministers Side kunde enes om til 3die Behandling at faa en Antydning af disse Tanker ind i Forslaget. Jeg kan ikke tænke, at dette skulde volde nogen Vanskelighed med Hensyn til Lovforslaget Gennemførelse i det andet Ting. Det er dog en retfærdig Tanke, at hvor Samfundet skaber ny Værdier, skulle